

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

ségzévre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilvtér petit soronként 50 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos

HERRMAN ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJA ÓZD.
hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők
Kéziratok nem adatnak vissza

Szabad préda.

„A bűncselekmény, az emberi társadalom tetstén látható kiütés” — így állapítja meg Paul Conches, a grenoblei egyetem világhírű tanára.

Kétségtelen, hogy a megállapítás nemcsak érdekes, megkapó, hanem elég szemléltető is. Hogy pedig találó, azt szó nélkül elfogadhatjuk. És, ha gondolkozunk egy kissé, felvethetjük, hogy vajjon mily jellegűek, kiterjedésük s gyógyíthatóságuk időtartamához képest hova sorolhatók a sajtó útján elkövetett rágalmazások és becsületsértések?

Mert egyet látunk s ez az, hogy ezek a szemmel látható és így érzékelhető kiütések már-már ellepték a társadalmi közélet testét, csak látásuk is undort és visszatetszést kelt s tovább terjedésükkel szemben a védekezés nagyon is komoly és radikális kurát igényel.

A társadalmi közélet testéről szölok

tudatosan, mert a sajtó következetesen azt hangoztatja, hogy közérdeket képvisel, ebből ir, ezt szolgálja a szerint bírál és cselekszik s megszorogtatva vagy felelősségre vonva képes a legjámborabb arccal azt állítani, hogy letagadhatatlan szenzáció hajhászatból, önző üzleti érdekből, nem ritkán kapzsiságból vagy egyéb aljas motivumokból eredt közleményei mindig és mindenkor a közérdek megóvására szolgáltak. Pedig ez az állítás és védekezés merő fantázia, tudatos megtéveszteni akarás. Fehér holló számba megy az az eset, mikor közérdekből kell a sajtónak piszkolódni, gyalázkodni, szemnyben és szemétkben turkálni; a félre ismerhetetlen célzat, az ok, a miért ez vagy az a cikk megiródott nem más, mint az egyén becsületének, önérzetének, emberi méltóságának, jó hírnevének, igen sokszor a hitelének a megtámadása pellengésre állítása.

Nem frázis, hanem egyszerű tény regisztrálása, hogy nálunk szabad préda a becsület.

Az a szemérmetlen cinismus, mellyel hazúgnál hazugabb híreket világgá kürtölnek, az a felháborító lelkiismeretlenséggel határos könnyelműség, mellyel valósággal „utaznak” a botrányokban és az a kannibalizmus, mellyel alkalom adtán emberek, családok legbensőbb ügyeit a nyilvánosság boncasztalára helyezik és ott a nyilvánosság előtt izekre szaggatják, tranchirozzák: valósággal vért felkelorbácsoló.

Hiába való a sajtó tisztességes munkásainak a tiltakozása, hiába való minden rendőri beavatkozás, a becsület, a meghurcolt, az agyontiprott becsület védelmet nem talál s a fekély, a kiütés, lassan-lassan ellepi az egész társadalom ábrázatát.

Mi az oka ennek?

Az emberi érzések eldurvulása, az ide-

TÁRCA.

NÓTÁR.

Vásárt csaptam a szvemmel: eladtam.
Egy csók volt az áldomás rá: megkaptam.
En istenem, de rossz alkut kötöttem,
Az a kis lány bolondozik szivemben.
Megkérdeztem utoljára, még egyszer,
Hogy mondja meg az igazat az egyszer.
Mosolyogva azt felelte, nem szeret.
Mosolyogva tépte ki a szivemet.
Régen elmúlt, hogy szeretni kezdtelek,
Régen elmúlt, hogy el is feledtelek.
És azóta mosolygott rám sok kislány,
De szeretni nem tudok már igazán.
A szív olyan virágoskert, amelyben
A legelső virág nyilik legszebben.
Aztán benne más virágok kelletnek,
A legelső megmarad a legszebbnek.

Lantos diák.

Rá akart gyujtani.

Deschaux Pál után franciából.

— Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája. —

A vádlottak padján bizonytalan életkoru ur-ember ül, fekete Ferenc-József kabátban és ünnepeles fehér nyakkendőben. Kék szemüvegét feltolta a homlokán és buzgón lapozgat egy iratsomóbsn.

Az elnök: Vádlott, álljon föl!

A vádiot: (feláll) Igenis elnök úr.

Az elnök: Feleljen a kérdéseimre!

A vádlott: Igenis elnök úr!

Az elnök: És mindenekelőtt ne szakitson félbe!

A vádlott: Nem én elnök úr!

Az elnök: Már megint! . . . Önt Cuquenek hívják?

A vádlott: Igenis, elnök úr, Izidor Timolen Barnabás Cuque. A kezét szívéhez szoritja és egy papirlapról patétikusan felolvass. Ha az állampolgár megjelenik hazájának bírósága előtt, nem-e kötelessége mindazt. . .

Az elnök: (közbeszól) Ezt nem kérdeztem magától. Ön gyógyszerész?

Cuque: Igen is etnök úr, szolgálatjára, (Ujra kezdi felolvasását.) Ha az állampolgár a bíróság előtt. . .

Az elnök: De hallgasson kérem! Ezt nem kérdeztem magától! Ön a Montmartre utcában éakik?

Cuque: Igenis, elnök úr, Rue Montmartre 355., gyógyszertár az „Ezüst lándzsához” francia és angol különlegességek, (folytatja felolvasását). . . hazájának bírósága elé járul, nem köteles-e előtte mindazt. . .

Az elnök: Elég! Elég! . . . Azzal vádolják, hogy 4-éről 5-ére virradó éjjelen Sargel vádlót, annak egészségét és életét veszélyeztető módon bántalmazta. Mit hozhat fel védelmére?

Cuque: (olvass) Ha az állampolgár hazájának bírósága elé járul, nem köteles-e akkor a legtitkoltabb gondolatait elmondani és a törvényszék előtt lelkének mélyét feltárni?

Az elnök: Mit akar tulajdonképen? Szándékozik végre felelni a kérdéseimre, vagy nem?

Sirolin

Emeli az étvágyt és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

**Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza**
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelre a gyógyszertárakban. — Ára üvegenként 4.— korona.

gek elsenyvedése, mely csak ilyen szenzációra éhes és csak ettől vár éltető táplálékot?

Avagy magának a becsület fogalmának értékbeni csökkenése, az élet forgatagában devalvált elértéktelenedése?

Nem, egyik sem! Hanem az, hogy büntető codexünk nem gondoskodik a becsület hathatós védelméről és hogy a sajtóperekben követett eljárás hosszadalmasságánál fogva visszariasztja a sértettet, hogy bírói uton keressen elégtételt.

Teljesen elhibáztak azok az intézkedések, melyek a büntető törvénykönyvben a becsületsértésre és rágalmaszra vonatkoznak; alkalmazásuk pedig mely a panaszolt kifejezést vagy tényállítást bírói eljárás elé viszi, hiányos, tökélytelen.

Az eljárás alapszerűségéből eredt hosszadalmasság pedig valóságos megölője a megtorlásra váró elvárt elégtétel módjának.

Kétségtelen, hogy mindezeket tudta, érezte is a törvényhozás és ezért utasította még 1898. tavaszán az igazságügyi kormányt, hogy terjesszen elő egy javaslatot a sajtótörvény átdolgozása tárgyában.

A javaslat tiz éven belül el is készült. Azután megindult a vita. Ankettek, szaktanácskozmányok, tanulmányok és ismeretések formájában.

A gyakorlati életnek azonban mindebből semmi haszna nem volt. A javaslat csak javaslat maradt, Csirájában megölte a kényszerítő szükség parancsolta reform magvalósítását a nagy politika.

Politikai célzatot láttak a sajtó rendszabályozásában, eszközt a cél elérésében a javasolt módosítások által

A nagy garral hirdetett gondolat és vélemény szabad nyilvánítás taglójával mérték a halálos csapást az egész javaslatra. Feledték, hogy a törvény meghozatalának alkalmi oka van és a hozott törvény nem más, mint alkalmi összefoglalása mindazon rendelkezéseknek, melyek koronként és esetenként meghatározzák, hogy mit szabad, mit nem szabad és mit kell tenni. Feledték, hogy a sajtójog reformját az észlelt tulkapások tették sürgősen aktuálissá s feledték, hogy az érvényben levő törvényes intézkedések erőtlenek, elégtelének. „A gondolat és vélemény, szabadság szent és sérthetetlen!” s agyon volt ütve minden szükség, minden kényszerűség.

S a becsület védelme? Marad továbbra is utópistikus ábránd, jámbor kíváncsóság. A kit meghurcoltak érezte bár a martirok szenvedését, a törvény lassu hosszadalmas, de biztos utjára utasították. A ki a meghurcoltatásban gyönyörködött, az hálát adhatott, hogy ma nem ő került a „közvélemény boncasztalára.” És a ki meghurcolta, joggal reménykedett, hogy megunja a herce-hurcát a meghurcolt, abban hagyja az elégtétel szerzésnek ezt a módját s egykor, valamikor a főtárgyaláson meglepészik a nyilatkozattal, hogy „téves információ alapján” készült a cikk. Vagyha még lelke igazságért szomjuhozik megtudhatja, hogy hány koronát ér az ő becsülete. Ez a becsület a szabad préda szé-

gyenkezve, arcát kezébe rejtve ott siránkozhat valahol az Igazság istenasszony templomának egyik sarkában.

H I R E K.

Meghívó. Az ózdi kereskedelmi alkalmakottak 1909. év november hó 14-én az olvasó egyesület nagytermében műkedvelői előadással egybekötött jótékony célú tanulmányi rendeznek melyre a n. érdemű közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. A tiszta jövedelem az „Olvasó Egyesület” könyvtár alapja javára lesz fordítva. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és az „Ózdi Hírlap”-ban nyugtáztatnak. A vidékről utalványozó t. felülfizetők sziveskedjenek küldeményeiket Csapó József úrnak címezni. Beléptidij személyenként: I-ső hely 2 K. II-ik hely 1:50 K. III-ik hely 1:20 K. Állóhely 1 K. Jegyek előre kaphatók: Blaskó Vithold, Mikola Béla urak kreskedésében, a Ker. Fogy. szövetkezetnél és az Acélgári ételmezési üzletben. Kezdeté este 8 órakor.

Himen, Fehér Miklós 1909. nov. hó 20-án délután 1/2 3 órakor az ózdi róm. kath. templomban tartja esküvőjét özv. Haluska Jánosné kedves leányával Mariskával.

Vásárhelyek rendezése. Ugy halljuk, hogy az intéző körök a vásárosok helyeit rendezni akarják. Bizony ez nagyon kívánatos lenne. mert ma a hely oly szűk, az árúok pedig annyira megsaporodtak, hogy egy vevőnek valósággal életveszéllyel kell küzdeni, ha árút akar vásárolni, mert egy oldalról, ha csak egy kevésre nem óvatos, szeker löki föl, más oldalról a felszaporodott zsebesek, koppaszthatják meg, no meg aztán ne kerüljön egy jó kedvű falusi atyafi eleibe, mert ez bizonyára keresni fogja az alkalmat, hogy összeperlekedjen, a minek aztán, vagy bunkós bot vagy késelés a vége. Azért, hát csak gyorsan kérjük azt a rendezést.

Uj állami iskola. Diósgyőről vesszük a hírt, Ujdiósgyőrött uj állami iskola épült fel. Mily örömmel közölnénk e hírt, ha ez Ózdról is szólna, mert bizony itt is felférne egy ily állami intézmény, de hát csak várjunk lassan lassan majd csak eljön, ha nem ez, — akkor az,

Cuque: Hiszen azokra felelek elnök úr! (folytatja). . . a törvényszék előtt lelkének mélyét feltárni? Az igazságszeretet. . .

Az elnök: No, most már megelégettem! Tegye félre azt a papír lapot és feleljen!

Cuque: De. . . kérném, elnök úr! hiszen felelek! Hiszen ez a védekezés! Szónokló tehetségem nem nagy és azért. . . (folytatja) Ha az állampolgár. . .

Az elnök: Elég! Elég! Leülhet. . . Halgassuk meg a tisztviselőt, aki feljegyezte a látletet. (A tanuvallomás céljából előálló rendőrhöz fordulva.) Neve:

A rendőr: Arsine Napoleon Hufflard, elnök úrnak szolgálatára.

Az elnök: Beszéljen el mindent, amit ez ügyről tud.

A rendőr: Julius 4-éről 5-ikére virradó éjjel a Rue Montmartreban posztoltam, amikor hirtelenül hangos kiabálást hallottam, amely a vádlott üzletéből hangzott. Odafutottam berohan tan az üzletébe és a következőket konstaltam: Egy összetört üvegedény darabjai közepette — melyben ugylátszott, hogy piócák voltak elhelyezve — a földön feküdt a vádló. Az üveg darabok közt nagyszámú piócza mászkált. A vádló hátán térdelpelt és irgalmatlanul ütötte verte azt. Elváltattam őket egymástól és jegyzőkönyvet vettem fel az esetről.

Az elnök: Ennél többet nem tud?

Nem. . . (olvás) Ha az állampolgár előtt. . .

Az elnök: Maga Cuque nagyon unalmas. Üljön le.

Cuque: De elnök úr kérem. . .

Az elnök: Elég! (A szolgálhoz) Engedje be a vádlót.

Sargel: (berohan) Jelen, elnök úr, jelen. De vádló már nem vagyok. Már igazán elfelejtettem ezt a históriát és nem haragszom már erre a méregkeverőre. Ő véresre pofozott, én ellenben összenyomtam a piócáit, kvittek vagyunk tehát.

Az elnök: Mesélje el a történetet, de választékosabb kifejezésekkel.

Sargel: Hogyan? Hja, vagy úgy! Bocsánatot kérek! Nem történt szándékosan elnök ur! Néha ugyanis nem tudom, mit beszélek. . . Előre hát! Julius 4-ikéről 5-ére virradó éjjel, tudja kérem, néhány kollégával együtt az északi pályaudvaron alaposan leszoptuk magunkat.

Az elnök: Miféle kifejezés ez megint?

Sargel: Bocsánat, elnök ur. Azt akartam mondani, kissé tulzottan öblögettem a torkomat, — ha így jobban van mondva — egy szóval kissé becsiptem elnök ur! Mindig az igazságot mondom. No, de különben is, ki ne csipett volna be életében itt-ott, ugy-e elnök ur? Hivatásom a zsákhordás és talán már megtörtént egyszer, hogy olyan gabonát cipeltem, amely utóbb abban a nagy kitüntetésben részesült, hogy az elnök ur és becses családja kenyér formájában fogyasztotta el.

Az elnök: A tárgyhoz!

Sargel: Hiszen folyton csak arról beszélek.

Kedélyesen haladtam tehát a Rue Montmartreban, amikor hirtelen kedvem támadt szivarra gyujtani. Szivart szoritok fogaim közzé, a zsebbe nyulok gyufáért. . . A menydörgős menykő! Nem volt ám gyufám! Egyetlen gyufám sem volt! Akkor hát nem — gondoltam és tovább megyek. Minél tovább haladok, annál nagyobb kedvet érzek a szivarozáshoz. Egy pillanatig ez a gondolatom támadt: felmászhathnék egy lámpára, aztán rágyujthatnék, amikor hirtelen egy cégtábla tűnik fel előttem: „Az ezüst lándzsához” és kissé lejjebb az ajtó mellett egy másik felirat: „Éjjeli csengő”. Hurrá! Gondoltam boldogan, meg vagyok mentve. Fölkeltem az ezüst lándzsát. (Nevetés a közönség sorában.) Mit nevetnek? Minek használnál éjjeli csengőt, ha nem akarja, hogy zavarják? Megnyomom tehát a csengetyű gombját. Ez az ur felnyitja erre a redőnyön levő kis ablakot és kérdi tőlem, mit kívánok? Megmagyarázom neki erre, hogy az ügy rém-sürgős, engedjen be haladéktalanul. Nem soká kéreti s ajtót nyit. „Hol van a recept?” kérdi ő. „Recept?” mondom én „recept” az nincsen, de van egy szivarom és nem lévén hozzá gyujtóm, öntől akarok kérni. Ezzel közeledek hozzá, hogy a lámpájánál gyujtsak rá a szivaromra. . . De ekkor elnök ur, instálóm alásan, olyan hatalmasan pofonvágtott. . .

Az elnök: Pofonvágtá?

Sargel: Azaz, hogy egy kiz arcmasszázsban részesített, de nem fukarkodott, mondhatom!

gek elsenyvedése, mely csak ilyen szenzációra éhes és csak ettől vár életető táplálékot?

Avagy magának a becsület fogalmának értékbeni csökkenése, az élet forgatagában devalvált elértéktelenedése?

Nem, egyik sem! Hanem az, hogy büntető codexünk nem gondoskodik a becsület hathatós védelméről és hogy a sajtóperekben követett eljárás hosszadalmasságánál fogva visszariasztja a sértettet, hogy bírói uton keressen elégtételt.

Teljesen elhibáztak azok az intézkedések, melyek a büntető törvénykönyvben a becsületsértésre és rágalmaszra vonatkoznak; alkalmazásuk pedig mely a panaszolt kifejezést vagy tényállítást bírói eljárás elé viszi, hiányos, tökéletlen.

Az eljárás alapszerűségéből eredt hosszadalmasság pedig valóságos megölője a megtorlásra váró elvárt elégtétel módjának.

Kétségtelen, hogy mindezeket tudta, érezte is a törvényhozás és ezért utasította még 1898. tavaszán az igazságügyi kormányt, hogy terjesszen elő egy javaslatot a sajtótörvény átdolgozása tárgyában.

A javaslat tíz éven belül el is készült. Azután megindult a vita. Ankettek, szaktanácskozmányok, tanulmányok és ismeretések formájában.

A gyakorlati életnek azonban mindebből semmi haszna nem volt. A javaslat csak javaslat maradt, Csirájában megölte a kényszerítő szükség parancsolta reform magvalósítását a nagy politika.

Politikai célzatot láttak a sajtó rendszabályozásában, eszközt a cél elérésében a javasolt módosítások által

A nagy garral hirdetett gondolat és vélemény szabad nyilvánítás taglójával mérték a halálos csapást az egész javaslatra. Feledték, hogy a törvény meghozatalának alkalmi oka van és a hozott törvény nem más, mint alkalmi összefoglalása mindazon rendelkezéseknek, melyek koronként és esetenként meghatározzák, hogy mit szabad, mit nem szabad és mit kell tenni. Feledték, hogy a sajtójog reformját az észlelt tulkapások tették sürgősen aktuálissá s feledték, hogy az érvényben levő törvényes intézkedések erőtlenekek, elégtelenekek. „A gondolat és vélemény szabadság szent és sérthetetlen!” s agyon volt ütve minden szükség, minden kényszerűség.

S a becsület védelme? Marad továbbra is utópistikus ábránd, jámbor kíváncsóság. A kit meghurcoltak érezte bár a martirok szenvedését, a törvény lassu hosszadalmas, de biztos útjára utasították. A ki a meghurcoltatásban gyönyörködött, az hálát adhatott, hogy ma nem ő került a „közvélemény boncasztalára.” És a ki meghurcolta, joggal reménykedett, hogy megunja a herce-hurcát a meghurcolt, abban hagyja az elégtétel szerzésnek ezt a módját s egykor, valamikor a főtárgyaláson megelégszik a nyilatkozattal, hogy „téves információ alapján” készült a cikk. Vagyha még lelke igazságért szomjuhozik megtudhatja, hogy hány koronát ér az ő becsülete. Ez a becsület a szabad préda szé-

gyenkezve, arcát kezébe rejtve ott siránkozhat valahol az Igazság istenasszony templomának egyik sarkában.

H I R E K.

Meghívó. Az ózdi kereskedelmi alkalmakkottak 1909. év november hó 14-én az olvasó egyesület nagytermében műkedvelői előadással egybekötött jótékony célú tán cmulatságot rendeznek melyre a n. érdemű közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. A tiszta jövedelem az „Olvasó Egyesület” könyvtár aipja javára lesz fordítva. Felülfizetések köszönettel fogadottnak és az „Ózdi Hirlap”-ban nyugtáztatnak. A vidékről utalványozó t. felülfizetők sziveskedjenek küldeményeiket Csapó József úrnak címezni, Beléptidij személyenként: 1-ső hely 2 K. II-ik hely 1:50 K. III-ik hely 1:20 K. Állóhely 1 K. Jegyek előre kaphatók: Blaskó Vithold, Mikola Béla urak kreskedésében, a Ker. Fogy. szövetkezethnél és az Acélgári élelmezési üzletben. Kezdeté cste 8 órakor.

Himen, Fehér Miklós 1909. nov. hó 20-án délután 1/2 3 órakor az ózdi róm. kath. templomban tartja esküvőjét özv. Haluska Jánosné kedves leányával Mariskával.

Vásárhelyek rendezése. Ugy halljuk, hogy az intéző körök a vásárosok helyeit rendezni akarják. Bizony ez nagyon kívánatos lenne. mert ma a hely oly szűk, az árusok pedig annyira megsaporodtak, hogy egy vevőnek valósággal életveszéllyel kell küzdeni, ha árút akar vásárolni, mert egy oldalról, ha csak egy kevésre nem óvatos, szekér löki föl, más oldalról a felszaporodott zsebesek, koppaszthatják meg, no meg aztán ne kerüljön egy jó kedvű falusi atyafi eleibe, mert ez bizonyára keresni fogja az alkalmat, hogy összeperlekedjen, a minek aztán, vagy bunkós bot vagy késeles a vége. Azért, hát csak gyorsan kérjük azt a rendezést.

Új állami iskola. Diósgyőrről vesszük a hírt, Ujdiósgyőrött új állami iskola épült fel. Mily örömmel közölnénk e hírt, ha ez Ózdról is szóllana, mert bizony itt is felférne egy ily állami intézmény, de hát csak várjunk lassan lassan majd csak eljön, ha nem ez, — akkor az,

Cuque: Hiszen azokra felelek elnök úr! (folytatja). . . a törvényszék előtt lelkének mélyét feltárni? Az igazságszeretet. . .

Az elnök: No, most már megelégettem! Tegye félre azt a papír lapot és feleljen!

Cuque: De. . . kérném, elnök úr! hiszen felelek! Hiszen ez a védekezésem! Szónokló tehetségem nem nagy és azért. . . (folytatja) Ha az állampolgár. . .

Az elnök: Elég! Elég! Leülhet. . . Halgaszuk meg a tisztviselőt, aki feljegyezte a látletet. (A tanuvallomás céljából előálló rendőrhöz fordulva.) Neve:

A rendőr: Arsine Napoleon Hufflard, elnök úrnak szolgálatára.

Az elnök: Beszéljen el mindent, amit ez ügyről tud.

A rendőr: Julius 4-éről 5-ikére virradó éjjel a Rue Montmartreban posztoltam, amikor hirtelenül hangos kiabálást hallottam, amely a vádlott üzletéből hangzott. Odafutottam berohantam az üzletébe és a következőket konstaltam: Egy összetört üvegedény darabjai közepette — melyben ugylátszott, hogy pióczák voltak elhelyezve — a földön feküdt a vádló. Az üveg darabok közt nagyszámú piócza mászkált. A vádló hátán térdpeelt és irgalmatlanul ütötte verte azt. Elválasztottam őket egymástól és jegyzőkönyvet vettem fel az esetről.

Az elnök: Ennél többet nem tud?

Nem.

(olvás) Ha az állampolgár elött. . .

Az elnök: Maga Cuque nagyon unalmas. Üljön le.

Cuque: De elnök úr kérem. . .

Az elnök: Elég! (A szolgálhoz) Engedje be a vádlót.

Sargel: (berohan) Jelen, elnök úr, jelen. De vádló már nem vagyok. Már igazán elfelejtettem ezt a históriát és nem haragszom már erre a méregkeverőre. Ő véresre pofozott, én ellenben összenyomtam a piócait, kvittek vagyunk tehát.

Az elnök: Mesélje el a történeteket, de választékosabb kifejezésekkel.

Sargel: Hogyan? Hja, vagy ugy! Bocsánatot kérek! Nem történt szándékosan elnök ur! Néha ugyanis nem tudom, mit beszélek. . . Előre hát! Julius 4-ikéről 5-ére virradó éjjel, tudja kérem, néhány kollégával együtt az északi pályaudvaron alaposan leszoptuk magunkat.

Az elnök: Miféle kifejezés ez megint?

Sargel: Bocsánat, elnök ur. Azt akartam mondani, kissé túlzottan öblögettem a torkomat, — ha így jobban van mondva — egy szóval kissé becsiptem elnök ur! Mindig az igazságot mondom. No, de különben is, ki ne csipett volna be életében itt-ott, ugy-e elnök ur? Hivatásom a zsákhordás és talán már megtörtént egyszer, hogy olyan gabonát cipeltem, amely utóbb abban a nagy kiténtetésben részesült, hogy az elnök ur és becses családja kenyér formájában fogyasztotta el.

Az elnök: A tárgyhoz!

Sargel: Hiszen folyton csak arról beszélek.

Kedélyesen haladtam tehát a Rue Montmartreban, amikor hirtelen kedvem támadt szivarra gyujtani. Szivart szoritok fogaim közzé, a zsebbe nyulok gyufáért. . . A menyörgős menykő! Nem volt ám gyufám! Egyetlen gyufám sem volt! Akkor hát nem — gondoltam és tovább megyek. Minél tovább haladok, annál nagyobb kedvet érzek a szivarozáshoz. Egy pillanatig ez a gondolatom támadt: felmászhatnék egy lámpára, aztán rágyujthatnék, amikor hirtelen egy cégtábla tűnik fel előttem: „Az ezüst lándzsához” és kissé lejjebb az ajtó mellett egy másik felirat: „Éjjeli csengő”. Hurrá! Gondoltam boldogan, meg vagyok mentve. Fölkeltem az ezüst lándzsát. (Nevetés a közönség sorában.) Mit nevetnek? Minek használnál éjjeli csengőt, ha nem akarja, hogy zavarják? Megnyomom tehát a csengettyű gombját. Ez az ur felnyitja erre a redőnyön levő kis ablakot és kérdi tőlem, mit kívánok? Megmagyarázom neki erre, hogy az ügy rém-sürgős, engedjen be haladéktalanul. Nem soká kéreti s ajtót nyit. „Hol van a recept?” kérdi ő. „Recept?” mondom én „recept” az nincsen, de van egy szivarom és nem lévén hozzá gyujtóm, öntől akarok kérni. Ezzel közeledek hozzá, hogy a lámpájánál gyujtsak rá a szivaromra. . . De ekkor elnök ur, instálóm alásan, olyan hatalmasan pofonvágott. . .

Az elnök: Pofonvágta?

Sargel: Azaz, hogy egy kiz arcmasszázsban részesített, de nem fukarkodott, mondhatom!

Epilepsziában (nehézkór) szenvedő betegek nagy érdeke fűződik azon nevezetes eseményhez, hogy a lezajlott nemzetközi orvosi kongresszus az Epilepszia gyógyítására nemzetközi Ligát alkotott, melynek középpontja Budapest. A betegeket azonban az érdekelheti legjobban, hogy az a gyógymód jelenti a legnagyobb haladást, melyet dr. Szabó Sándor, Budapest, Nagykörösi utca 18 honosított meg s mely gyógymód minden betegnek rendelkezésére áll, ha e kiváló specialista orvoshoz fordul.

Képkiallítás. Balog József képkiallítása Miskolcon, a városháza nagy termében egész napon át megtekinthető.

Életunt asszony. Vesszük a hirt, hogy Dargai Esztert, az urával folytatott civakodás annyira elkésztette, hogy lakásán felakasztotta magát. Jó lelki férje azonban még korán észrevette, s a kötelelet elvágta. Ugy halljuk hogy azóta a legnagyobb béke honol a családban, de nem is csoda a kötelelet ladikába helyezték, s az beszéltek ez hozta meg a békét.

Régi bűn. Tóth Bartos János, Göböl Ágoston, Gsböl Csöre Mihály és ifj. Baranyi Károly egerbocsi lakosok 1906 év őszén Botta Alajos emeleti háza építésénél használt egy drb. 240 korona értékű csigasoros felvonó készüléket elloptak, de csak a láncra lévén szükségük a szerkezetet a gyári kertész lak mellett levő tóba bedobták. A dolog úgy derült ki, hogy a tettesek között a barátság meglazult s egy közülük elárulta a többi kik beismerték tettüket s a láncot tulajdonosának vissza adták.

Az alkalom szülte tolvaj. Pongrác Sándor 17 éves bolyoki lakos október 22-én munkából menve haza a sajtóvárosi utvonalon az árokban egy férfit látott aludni mellette a földön egy kerékpárral. Oda menve költögetni kezdte, de mivel az felébredni nem akart Pongrác óvatosságból a kerékpárt magához vette s megkereste pénztárcáját is, hogy valaki annak tartalmát el ne lopja magához vette s tovább állott. Azonban a tulajdonosa ki részeg volt valamire emlékezett, hogy körülötte járt valaki s feljelentést tett a csendőrséghez kik is Pongrác Sándornál megtalálták az ellopott dolgokat s feljelentették.

Lopás. Mustos József sajtóvárosi lakos Tóth Endre ugyan ottani lakostól 24 koronás

Az elnök: Azt akarja ugye mondani, hogy a vádlott arculütötte nemde?

Sargel: Igenis elnök úr! És eliheti az elnök úr, jól odavágott! Hosszában a földre zuhantam, magammal rántottam a piócatartó üveget amely etörött természetesen. A fickó rámugrott és folytatta a kezelését. Egyszóval nagyon rossz dolgom volt, elnök úr! A piócák a nadrágomba foglalatoskodtak és az a méregkeverő rendületlenül hátba-fejbe kólintott, mintha csak izetést húzna tevékenységeért, közben szakadatlanul ordította: „Gazember! Bitang!” Végre aztán megjelent a rendőr és a többi amugy is tudja már elnök úr! . . . De azért nem haragszom a gyógyszerészre, a világot sem haragszom reá! Teljes szívből megbocsájtok neki és kérem a t. törvényszék becses elnézését!

Az elnök: Vádlott, ön hallotta, hogy mit, vallott a vádló. Van erre valami mondanivalója?

Cuque: Nincsen elnök úr! Ez pontosan megfelel a valóságnak, azonban. . . (olvas) Ha az állampolgár hazájának bírósága elé járul, nem köteles-e. . .

Az elnök: Jól van már no! . . . A törvényszék tanácskozás céljából visszavonul.

Cupuet 10 fanknyi pénzbírságra ítélik! Mély meghajlással köszöni az enyhe ítéletet és Sargellel karöltve távozik a tárgyalóteremből, közben elolvassa neki a védőbe-

ezüst óráját láncostól ellopta, rajta vesztett feljelentették.

Tűz. Sajóvelezden október 27-én özv. Nagy Sámuelné rakodó kertjében elhelyezett összes takarmány neműje ismeretlen okból meggyuladt ember és állat élete és mások vagyona veszélyeztetése nélkül teljesen leégett. Biztosítva nem volt.

Sáta községben Klein Sámuel juhokolja okt. 22-én éjjel kigyulladt és az teljesen leégett benne volt 35 drb. juh is és egy külön álló fa szin a tűz martaléka lett. A kár 4500 kor. Biztosítva volt.

Domaházán Elek László (topi) lakóháza okt. 23-án éjjel kigyulladt s teljesen leégett. A nyomozás során kiderült, hogy káros felesége gyújtotta meg a házat bosszúból, mert árverést tüztek ki ellene a hitelezői pedig nem várták. Tettét tagadja feljelentés ellene megté- tetett.

Kiss szerencséje nagy! Köztudomásu, hogy a m. kir. osztálysorsjáték tervezete a legkedvezőbb nyerési esélyeket nyújtja. Nagy nyeremények mellett számos kisebb nyeremények vannak és különösen az, hogy a fele a kibocsájtott sorsjegyeknek — tehát minden második nyer, az oka az, hogy a nagyközön- ség minden rétege kipróbálja szerencsését. Ezer és ezer ember lett ilyen uton szegényből gazdaggá. Az új sorsjáték I. osztályának húzá- sa november 18 és 20-án lesz. Tegyen szeren- csekísérletet és rendeljen sorsjegyet az előnyö- sen ismert KISS KÁROLY és TÁRSA bank részvénytársaságnál Budapest, Kossuth Lajos u. 13, mert pontosan és lelkiismeretesen szolgálja ki vevőit és mert „KISS SZERENCSEJE NAGY!”

Betörő cigányok. Mult számunkban meg- irtuk, hogy Bánszállás bányatelepen nap-nap mellett betöréses lopások fordulnak elő. A csendőrség a tetteseket. Lázár József, Lázár Lajos és Váradi István sajtóvárosi cigányok személyében elfogta s a sajtóvárosi kir. járásbírósnak átadta.

Oszlopok szállítása. A miskolci Kereske- delmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelmiügyi m. kir. miniszter a m. kir. posta részére 1910 évben szükséges oszlopok szállítására pályázatot hirdet. Az ajánlatok legkésőbb f. évi november hó 10-ikén déli 12 órájáig a kereskedelmiügyi miniszterium segédhivatalának főigazgatójához nyújtandók be.

Pályafentartási fák szállítása. A mis- kolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a cs. és kir. szab. Kassa- oderbergi vasut vezérigazgatósága az 1910 év- ben szükséges anyagszerek, valamint műhely és pályafentartási fák szállítására pályázatot hirdet. Az ajánlatok legkésőbb f. évi november hó 21-én déli 12 óráig a titkárságnál (Buda- pest, V. Rudolf rakpart 6.) nyújtandók be.

Tisztelt olvasóink! Bizonyára szívesen fognak megismerkedni a „Scott-féle Emulsió“-val, mely általános ismert háziszser, vagyis csu- kamájolaj, csak hogy az utóbbit teljesen jó izü és könnyen emészthető formában nyújtja. Gyermekek különös előszeretettel veszik be a „Scott-féle Emulsió“-t, mert jól izlik. Kapható a gyógyszertárakban.

Egy községi bíró öngyilkossága. A bor- sodmezei Parasznya községnek volt bírója: Juhos Mihály mult hó 24-én borházában fel- akasztotta magát. A községi bíró, aki rendezett anyagi helyzetben élt, jó módu földműves volt, az utolsó időben buskomorra lett. Családjának panaszkodott, hogy a feje valahogyan nincs rendén, zug s olyan zavaros, de a szívet is fájlalta. A megőrüléstől tartott s félve mondogat- ta, hogy felmegy Pestre kigyógyíttatni a fejét. Vasárnap eltűnt lakásáról, hozzátartozói mit sem sejtettek s csak azt gondolták, hogy be- váltotta szándékát s felutazott Pestre. Másnap reggel azonban felnőtt fia borházukban valami sötét emberi alakot látott, bedugott az ablakon át a sötétbe egy botot s azzal a sötétben mo- zdított eközben botja valami puha tárgy- löt, ez gyanuját csak növelte, miért is

feltörte a borház ajtaját; ekkor borzalmas lát- vány tárult szeméi elé. Ott lógott a gerendára akasztva apjának kihült teste, Levágta azonnal a kötelelet, de már késő volt, már akkor régen kiszállott a lélek belőle. Állítólag a feletti ag- godalmában, hogy a község állat nem régiben vett erdő vételárát majd neki kell megfizetni sajátjából, elmezavart kapott, s elmezavarában követte el az öngyilkosságot. Különben nagyon bizalmatlan ember volt aki még magának sem hitt. Meghasonlott a családjával, önmagával és az egész világgal. Hogy régebben főzte már tervét, az kitűnik abból, hogy többször han- goztatta, hogy nem soká lesz már bíró, de mindenki csak azt hitte, hogy talán leköszön a bíróságról. A hétfőn délután megtartott or- vosrendőri vizsgálat megállapította, hogy 24 óráig csüngött a kötelen. A község pénztárát rendben találták.

Gyomorbajokat és minden oly bajt, mely erjedéssel van egybekötve, leggyorsabban és legbiztosabban a teljesen ártalmatlan „Siro- lin-Roche“ gyógyítja, mely a bükkfakátrány rég elismert gyógyhatásait tartalmazza annak kellemetlen ize nélkül. Méregtelen, nem izgató és jó izü. A gyógyszertárakban kapható.

CSARNOK.

KRÓNKA.

Egy budapesti szállodának
Éttermében mi új dolog?
Sarkában immár nem cigányok
De úri banda andalog.

A primás, az ujságíró volt,
A kis bőgős jogász talán,
A cimbalmos körmölt idáig
Egy banknak íróasztalán.

S a többi is mind valamennyi
Eddig magának huzatott,
A jó fiuk másnak verik ki
Parancsra most a bánatot.

Am hogyha nem rendelne senki
Náluk borus melódiát,
Ah, akkor is csak szomoruat
Húznának egész éjjen át.

Hiszen az élet oly keserves,
És különösen az nekik,
Hogy akkor is, ha vígra intik,
Csak bánatosan pengetik.

És nem haragszik érte senki,
Húzzák csak a kedvük szerént!
Mindenki érzi, hogy mi hozta
E helyre a kilenc legényt.

Melyik jobb?

Egyszerű csukamájolajnál minden esetben jobb a SCOTT-féle EMULSIÓ. Jobb, mert könnyen emészthető és ennél fogva gyorsabb és erőteljesebb a hatása.

Jobb azért is,

mert szívesen veszik be azok, a kik a csukamájolajat undorító ize miatt visszautasítják.

Csakis tiszta és magasfoku lo- foteni (norvégországi) csukamáj- olaj használata engedtetik meg a

SCOTT-féle EMULSIÓ

készítésére; mert csak ez a leg- táplálóbba a világon.

A SCOTT-féle EMULSIÓ a legkiválóbb.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 fillér. Kapható minden gyógytárban.

Az Emulsió vásár- lásánál a SCOTT- féle módszer véd- jegyét — a halászt — kérjük figye- lembe venni.

*Ti fiatal, bátor legények
Én is köszöntlek titeket,
Kik félretéve büszkeséget,
Cigányokkal cseréltetek.*

*Ki a mint tud, akként éljen,
Csupán tisztos legyen a mód,
Az álszemérem oly sokakra
Ró türethetetlen nagy adót!*

*Ne féljete, az Isten áldjon,
Huzzátok csak büszkén tovább.
A ki lenézni merne érte,
Nem ember az, csak cifra báb.*

*Ti megmutattátok, hogy itt is
Megélhet bárkinek fia,
S hogy vendégeknak muzsikáljon,
Nem kell — kívándorolnia!*

Fenő.

Ki a boldog ember.

Ne számláljátok meg, hogy hány csókol adatok ennek a gyermeknek és hányszor fogatok kezét szenvedő emberekkel.

Szeretni már is boldogság.

A hála; fényezés. Hálát ne követeljete soha. Fogadjátok-el, ha adják; de ne követeljete különben hitvány uzsorások vagytok.

Hány jó teremtese van a jó Istennek akit szeretnünk kell? Először is édes anyánkat, aki az első csókot adta, azután édes apánkat, aki legelőször simogatta meg fejünket. Ott vannak örökké derült, csacska testvéreink: ott vannak jó barátaink, akiket sok más közül választottunk ki örömeink osztálytársainak, ott van a nő, akit megszerettünk és a kis gyermekek, akik virágoskertünk rózsafáján nőttek. Mennyi szép drága szeretet! Ennek szentelhetjük szívünknek minden dobbanását. Ez áldja meg a mi életünket.

Nem agyrem a boldogság ezen a földön, de nagyon ritka és nehéz elérni.

Akik számot tartanak a boldogságra, azoknak orvosi bizonyítványt kell felmutatniok a jó egészségről, egy másik bizonyítványt arról, hogy meg van a mindennapi kenyerük, egy harmadikat pedig arról, hogy becsületes emberek. E közül a három okmány közül az utolsó feltétlenül szükséges. Az elsőre meg a másodikra nincs akkora szükség.

Ismertem egy pár olyan boldog embert, akik mindig betegeskedtek s azt sem tudták mit esznek másnap. De ezek nagyon ritka kivételek. Viszont sok olyan boldogtalan embert ösmertem, akik olyan egészségesek voltak mint a makk és amellet milliomosok voltak!

Nincs két egyforma boldogság, mint ahogy nincs két egyforma ember, két egyforma homokszem.

Mindenkinek a saját módja szerént kell boldognak lennie, és nem szabad soha lemásolnia a mások boldogságát. Aki kényelmes cipőben akar járni, a saját lábára vétesse mértéket.

Igy vagyunk a boldogsággal is.

Nincs nagy, közepes meg kis boldogság. Csak az olyan ember használja ezeket a jelzőket, aki a boldogságot egyértelműnek tartja az örömmel.

Igazán csak az az ember boldog, aki a saját boldogságához elengedhetetlen feltételeknek mások boldogságát tartja.

Mint ahogy a jó gazdasszony minden reggel megállapítja, mi főz és mit végez a ház körül: nekünk is még fölkelés előtt elő kell készítenünk a boldogságunkhoz szükséges mindennapi kenyeret. Ez a kenyér a jó egészség lisztjéből, a becsületesség kristálytisza vizéből áll, de a költészet savát is hozzá kell még adni. A költészet semmibe sem kerül, vagy milliókba kerülhet, a legtöbbször azonban ingyen kapjuk. A napsugár, a réten szedett virág nem kerül egy fillérbe sem. Nem, kell fizetnünk a nyájas szóért, egy-egy szép tervért egy-egy reménységért.

Aki nem tud lemondani, aki nem kíván magasabbra szállni, akinek nincs semmi kívánsága, semmi reménysége: az mondjon le arról, hogy boldog lesz valaha.

Ha boldognak érzitek magatokat, ne elemezzétek a boldogságotokat. Olyan lenne az, mintha porrá zúznátok egy szép pillangót csak azért, hogy még jobban megbámuljátok szépségét.

A bánat kultusza, a boldogtalanság imádása csak betegség, amelyet gyógyítani kell, mert veszedelmes magunknak is másoknak is, anynyival inkább, mert ragályos.

Ha minden ember tudna boldog lenni a saját számlájára, akkor sok mindenre nem lenne szükség, amire ma még szükség van, a csendőrtől pezde az irgalmas nővérig, a flastromtól kezdve az alamizsnáig.

A gyermekek majdnem mindig boldogok, mert nem gondolnak a boldogságra, sok öregek pedig sokszor azért boldogtalanok, mert tulságosan sokat tépelődnek rajta.

Mihelyt megtanultunk a saját lábunkon járni, azonnal vegyünk egy kapát a vállunkra és hordozzuk azt utolsó lehetünk; az utolsó órában pedig adjuk át testvérünknek, hogy ássa meg vele ágyunkat, melyben utolsó álmunkat alusszuk. Kicsiny legyen a gyermek kapája, nehezebb az ifjué és mindegyre könnyebb mikor öszülni kezd a haj s görbülni kezd a hát. De mindig, de folyvást kell kapálnia, hogy levegőt vezessünk a fa tövéhez, nyissunk egy barázdát, vagy irtsunk ki egy-egy káros gyomot.

Ne azt nézzétek, hogy ki áll fölöttetek, hanem azt, hogy kik vannak körülöttetek és mögöttetek.

A boldogságot leotöbben egy nagy aranyrámának képzelik, mely egy kevésértékű képet foglal magában. Pedig a boldogság egy Ráfá-el vagy Corregio kép egyszerű fenyőfakereggel, sőt sokszor kerete sincsen.

(Vége)

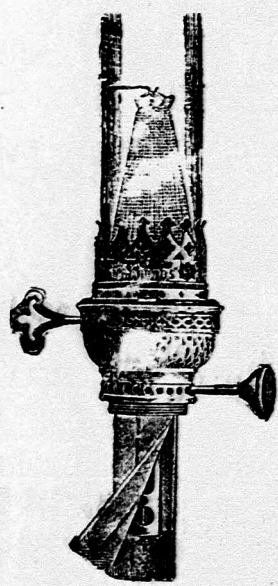
Tanulóul fölvéteik

egy jó házból való 1—2 középosztályt végzett fiu

NOVOTNY ANTALHOZ
Borsodnádásd

Egy külön bejáratu butorozott szoba

1—2 intelligens fiatal ember részére, esetleg konyhával gyermektelen házaspár részére Kisfaludon 27 szám alatt bármely naptól kezdve kiadó.

„KRONOS“ petroleum-izzófény

uralja az egész világot!

Szag- és veszélymentes! Nem kormoz!

Könnyű kezelés. Azonnal világít.

Világító ereje: 80—150 gyertyafény. Petroleum fogyasztás: 1 liter 16 órában.

Világosabb és olcsóbb, mint gáz és villany fény.

Minden függő lámpához alkalmas

1 drb. 8 korona.

Kizárólagos egyedárusítás az ózdi járás részére

Weinberger Bernát kereskedésében, Sajóvárkony.

Nagy Gábor-féle Delaware szőlőfaj

az egyedüli, melynek termeléséhez semmiféle tudomány vagy gyakorlat nem kell, még az is elbánik vele aki soha szőlőtvet nem kezelt. Minden szállitványhoz utasítás mellékeltek ingyen és ebből kinézheti mindenki, hogy miként ültesse el, kezelése pedig metszés, kapálás és felkötésből áll, más dolog nincs vele, mert ezt oltani, permetezni, kénporozni nem kell, nem árt ennek a filokszerá és bimbója, veszője télben soha el nem fagy. Holdanként átlag 35 hektoliter terem s egy bimbójából 3—4 fürt fejlődik. Valódi bőtermő legnemesebb faj ez, melyet azonban nem szabad ösztéveszteni más ugyanily név alatt forgalomba hozott hitvány fajjal, ügyelni kell arra, hogy Nagy Gábor-féle fajt kapjuk, mert csak ez a valódi. A valódi Nagy Gábor-féle Delaware-szőlő olyan bort ad mint az aszu, édes és erős, igen kellemes zamatu és kétszer annyiért kél el mint más borok. Kóstolónak egy üveggel bárkinek küldök 1 koronáért. A DELAWARE-szőlő bővebb leírását, természetének királyi közjegyzővel hitelesített eredeti fénykép felvételeit színes kivitelben, továbbá a szöveg közé nyomott 40 szép képet tartalmazó

képes árjegyzéket ingyen és bérmentve mindenkinek, aki velem címét tudatja. Okvetlenül kérje még ma ezt a tanulságos tartalmú árjegyzéket, mely a szőlőoltványokról és lugasültetésről is ad részletes, helyes utbaigazításokat, NAGY GÁBOR szőlőnagybirtokos, KÖLY posta, távirda és távbeszélő állomás.

Levelezés magyar, német, horvát, szerb és román nyelven.